

109. sz. Egyezmény

a bérekről, a munkaidőről és a személyzet létszámáról a hajók fedélzetén (módosított)

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1958. április 29-én negyvenegyedik ülészakára ült össze,

Miután úgy határozott, hogy elfogadja A bérekről, a munkaidőről és a személyzet létszámáról (tengerészet) szóló 1949. évi Egyezmény általános felülvizsgálatára vonatkozó különböző javaslatokat, - amely kérdés az ülészak napirendjének második pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja közre,

a mai napon, 1958. május 14-én elfogadja az alábbi Egyezményt, amely „A bérekről, a munkaidőről és a személyzet létszámáról (tengerészet) szóló 1958. évi (módosított) Egyezmény” néven idézhető:

I. RÉSZ. ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

A jelen Egyezményben semmi nem tekintendő bármely olyan, a bérekre, fedélzeti munkaidőre vagy a személyzet létszámára vonatkozó törvény, ítélet, szokás vagy hajótulajdonosok és tengerészek közötti megállapodás szerinti rendelkezéssel ellentétesnek, amely a jelen Egyezményben biztosítottaknál kedvezőbb feltételeket biztosít a tengerészeknek.

2. cikk

1. A jelen Egyezmény vonatkozik minden olyan, akár állami, akár magántulajdonban levő vízi járműre, amely-

- (a) mechanikus meghajtású;
- (b) olyan területen van bejegyezve, amelyre nézve az Egyezmény hatályos;
- (c) kereskedelmi célú teher- vagy utasszállítással foglalkozik; és
- (d) tengeri úton van.

2. A jelen Egyezmény nem vonatkozik az alábbiakra:

- (a) 500 bruttó regisztertonna alatti vízi járművek;
- (b) egyszerű építésű fahajók mint a dau vitorlás hajók vagy a dzsunkák;
- (c) halászattal vagy ezzel közvetlenül összefüggő művelettel foglalkozó vízi járművek;
- (d) tölcsértorkolatban közlekedő hajók.

3. cikk

A jelen Egyezmény vonatkozik minden olyan személyre, akit bármilyen minőségben hajó fedélzetén alkalmaznak, kivéve a következőket-

- (a) kapitány;
- (b) a személyzethez nem tartozó révkalauz;
- (c) orvos;
- (d) kizárólag betegápolási szolgálatra vagy kórházi személyzetként alkalmazott betegápoló személyzet;
- (e) káplán;
- (f) kizárólag oktatási feladatokkal foglalkozó személyek;
- (g) zenész;
- (h) olyan személyek, akiknek a feladatai kizárólag a fedélzeten levő rakománnyal kapcsolatosak;
- (i) olyan személyek, akik kizárólag saját számlára dolgoznak, vagy akiket kizárólag a haszonból vagy üzleti nyereségből származó részesedéssel javadalmaznak;
- (j) olyan személyek, akik a szolgálataikért nem kapnak javadalmazást, vagy csak névleges fizetést vagy névleges bért kapnak javadalmazásként;
- (k) olyan személyek, akik egy hajó fedélzetén a hajótulajdonostól eltérő személy megbízásából dolgoznak, vagy egy ilyen személy szolgálatában vannak a hajón, kivéve egy vezetéknélküli távíró vállalat alkalmazásában álló személyeket;
- (l) utazó dokkmunkások (kikötői rakodómunkások), akik nem tagjai a személyzetnek;
- (m) bálnavadász-, úszó gyár- vagy szállítóhajókon alkalmazott személyek, vagy más módon bálnavadászlat vagy hasonló művelet céljára alkalmazottak a törvények vagy tengerészek szervezete által kötött speciális kollektív bálnavadász vagy hasonló szerződések által szabályozott körülmények között, amelyek meghatározzák a munkaidőt és a szolgálat feltételeit;
- (n) olyan személyek, akik nem tagjai a személyzetnek (akár munkaszerződéssel dolgoznak, akár nem), ha nem azon idő alatt alkalmazzák őket, amíg a hajó a kikötőben van, a hajó javítása, takarítása, be- vagy kirakodás vagy hasonló munka céljára, vagy kikötői váltásként, vagy karbantartási, őrési vagy gondnoki feladatokra.

4. cikk

A jelen Egyezményben-

- (a) a "tiszt" kifejezés jelentése a kapitánytól eltérő személy, aki a hajó szerződésében tisztként van leírva, vagy aki olyan minőségben szolgál, amelyet a törvény, kollektív szerződés vagy a szokásjog tiszti minőségként ismer el;
- (b) a "matróz" kifejezés jelentése a személyzet tagja, de nem kapitány vagy tiszt, beleértve a képzett tengerészt is;
- (c) az "szakképzett tengerészközlegény" kifejezés jelentése bármely olyan személy, aki a nemzeti törvények és rendelkezések, vagy ilyen törvények vagy rendelkezések hiányában a kollektív szerződés szerint illetékesnek minősül bármely olyan feladat elvégzésére, amely a fedélzeti részlegen szolgáló matróztól megkövetelhető, a vezető vagy szakosodott matróz feladatai kivételével;

- (d) az “alapfizetés vagy bér” kifejezés jelentése egy matróz vagy tiszt készpénzben kifizetett javadalmazása az ételmezési költségek, túlóra, prémiumok és egyéb juttatások nélkül, akár készpénzben, akár természetben.

5. cikk

1. A jelen Egyezményt ratifikáló minden egyes tagállam a ratifikációjához csatolt nyilatkozatban kizárhatja ratifikációjában az Egyezmény II. részét.

2. Bármely ilyen nyilatkozat rendelkezései függvényében az Egyezmény II. része ugyanolyan hatályú, mint az Egyezmény egyéb rendelkezései.

3. Bármely ilyen nyilatkozatot tevő tagállamnak tájékoztatást kell adnia arról, hogy mi az alapfizetése vagy bére egy naptári napi szolgálatért egy szakképzett tengerészközlegénynek, akit olyan hajón alkalmaznak, amelyre érvényes az Egyezmény.

4. Bármely ilyen nyilatkozatot tevő tagállam a későbbiekben új nyilatkozatban értesítheti a főigazgatót arról, hogy elfogadja a II. részt; a II. Rész rendelkezései azon a napon lépnek életbe a kérdéses tagállamra vonatkozóan, amikor a főigazgató nyilvántartásba veszi ezt a nyilatkozatot.

5. Miközben a jelen cikk 1. bekezdése értelmében tett nyilatkozat érvényben van a II. részre vonatkozóan, a tagállam kinyilatkoztathatja a készségét arra, hogy a II. részt Ajánlás hatályával elfogadja.

II. RÉSZ. BÉREK

6. cikk

1. A jelen Egyezmény hatálya alá tartozó hajón foglalkoztatott tengerész egy naptári havi szolgálatért járó alapfizetése vagy bére nem lehet kevesebb tizenhat fontnál Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság pénznemében, vagy hatvannégy dollárnál az Amerikai Egyesült Államok pénznemében vagy egy ezzel egyenértékű összegnél más pénznemben kifejezve.

2. Ha bármilyen változás történik a font vagy a dollár névértékében ahhoz képest, amit a Nemzetközi Valutaalapnak 1946. június 26-án bejelentettek, vagy, ha a jelen Egyezmény elfogadását követően bármilyen további ilyen változást jelentenek be-

- (a) a jelen cikk 1. bekezdésében előírt minimális alapbér azon pénznemben kifejezve, amelyre vonatkozóan ilyen bejelentés történt, úgy korrigálandó, hogy megmaradjon az egyenértékűség a másik pénznemmel;
- (b) a korrekcióról a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójának értesítenie kell a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamait; és
- (c) az ily módon korrigált minimális alapbér kötelező érvényű azon tagállamokra vonatkozóan, amelyek ratifikálták az Egyezményt, ugyanúgy, mint a jelen cikk 1. bekezdésében előírt bér, és minden egyes ilyen tagállamra vonatkozóan érvénybe lép legkésőbb a második naptári hónap elején azt a hónapot követően, amikor a főigazgató a változást közölte a tagállamokkal.

7. cikk

1. Olyan esetben, ha egy hajón nagyobb matróz-csoportokat foglalkoztatnak, mint amelyek alkalmazása egyébként szükséges lenne, az alkalmas matróz közlegény minimális alapfizetése vagy bére az előző cikkben megállapított minimális alapfizetés vagy bér korrigált ekvivalenseként megállapított összeg lesz.

2. A korrigált egyenértéket az egyenlő munkáért egyenlő fizetség elv alapján kell megállapítani, megfelelően számításba véve-

- (a) az ilyen csoportokban alkalmazásban álló létszámon felüli számú matrózt; és
- (b) bármely, a hajótulajdonos költségeiben az ilyen matróz-csoportok alkalmazása miatt előálló növekedést vagy csökkenést.

3. A korrigált egyenértéket az érintett hajótulajdonosok és tengerészek szervezetei közötti kollektív szerződés útján kell meghatározni; ilyen megállapodás hiányában, ha mindkét érintett ország ratifikálta az Egyezményt, a tengerészek érintett csoportja területének az illetékes hatósága határozza meg.

8. cikk

Ha az étkezések nem ingyenesek, a minimális alapfizetést vagy bért meg kell növelni egy olyan összeggel, amelyet az érintett hajótulajdonosok és tengerészek szervezetei közötti kollektív szerződésnek vagy egyeztetés hiányában az illetékes hatóságnak kell meghatároznia.

9. cikk

1. A 6. cikkben előírt minimális alapfizetés vagy bér más pénznemben kifejezett egyenértékének a meghatározására alkalmazandó arány az illető pénznem és Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság fontjának a névértéke vagy az Amerikai Egyesült Államok dollárjának a névértéke közötti arány.

2. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet egy olyan tagállamának a pénzneme esetében, amely tagja a Nemzetközi Valutaalapnak, a névérték az, ami a Nemzetközi Valutaalappal kötött megállapodás adott cikkei értelmében éppen érvényben van.

3. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet egy olyan tagállamának a pénzneme esetében, amely nem tagja a Nemzetközi Valutaalapnak, a névérték az a hivatalos átváltási ráta, aranyban vagy az Amerikai Egyesült Államok dollárjában kifejezve az 1944. július 1-én érvényes súly és tisztasági fok szerint, amely éppen érvényben van a kifizetések és folyó nemzetközi ügyletek céljára.

4. Olyan pénznem esetében, amely az előző két bekezdés egyikének a rendelkezései szerint sem kezelhető-

- (a) a jelen cikk céljára elfogadandó rátát a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet érintett tagállamának kell meghatároznia;
- (b) az érintett tagállamnak értesítenie kell a döntéséről a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatóját, aki haladéktalanul értesíti a többi olyan tagállamot, amely a jelen Egyezményt ratifikálta;

- (c) a főigazgatótól kapott tájékoztatást követő hat hónapon belül bármely más olyan tagállam, amely ratifikálta az Egyezményt, tájékoztathatja a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatóját arról, hogy tiltakozik a döntés ellen, mire a főigazgató tájékoztatja erről az érintett tagállamot és a többi olyan tagállamot, amely ratifikálta az Egyezményt, és beszámol az esetről a 22. cikk értelmében felállított Bizottságnak;
- (d) a megelőző rendelkezések érvényesek az érintett tagállam döntésének bármilyen megváltoztatása esetén is.

5. Az alapfizetésnek vagy bérnek a más pénznemben kifejezett egyenérték megállapítására használt ráta megváltozása miatti megváltozása legkésőbb az érintett pénznemek relatív névértékében beállt változás hatályba lépésének a hónapját követő második naptári hónap elején lép érvénybe.

10. cikk

Minden egyes tagállamnak meg kell tennie a szükséges lépéseket-

- (a) annak a biztosítására, felügyeleti vagy szankció-rendszer útján, hogy a javadalmazást a jelen Egyezmény által megköveteltnél nem alacsonyabb rátán fizessék ki; és
- (b) annak a biztosítására, hogy bármely olyan személynek, akit a jelen Egyezmény által megköveteltnél alacsonyabb rátán fizettek ki, lehetősége legyen visszaszerezni egy nem költséges bírósági vagy egyéb eljárás keretében azt az összeget, amellyel alulfizették.

III. RÉSZ. MUNKAI DŐ A HAJÓFEDÉLZETEN

11. cikk

A jelen Egyezmény ezen része nem vonatkozik-

- (a) az első tisztre vagy főmérnökre;
- (b) az élelmezési tisztre;
- (c) bármely olyan részleg felelős tisztjére, mely nem állít őrséget;
- (d) egy vízi jármű irodai vagy ellátó részlegében alkalmazott olyan személyre, aki-
 - (i) előljárói beosztásban szolgál az érintett hajótulajdonosok és tengerészek szervezetei által kötött kollektív szerződés definíciója szerint; vagy
 - (ii) elsősorban saját számlára dolgozik; vagy
 - (iii) kizárólag jutalék-alapon vagy elsősorban a haszonból vagy üzleti nyereségből kap részesedést.

12. cikk

A jelen Egyezmény ezen részében-

- (a) a "közeli utakon kereskedő hajó" kifejezés jelentése olyan vízi jármű, amely kizárólag olyan hajóutakkal foglalkozik, amelyek során nem megy messzebb attól az országtól, amelyből kereskedik a szomszédos országok közeli kikötőinél, olyan földrajzi határokon belül-

- (i) amelyeket világosan meghatároznak a nemzeti törvények, rendeletek vagy a hajótulajdonosok és tengerészek szervezetei közötti kollektív szerződések;
 - (ii) amelyek egységesek abban, hogy alkalmazzák az Egyezmény ezen részében foglalt összes rendelkezést;
 - (iii) amelyeket a tagállam értesített a ratifikációja nyilvántartásba vételekor az ahhoz csatolt nyilatkozat útján; és
 - (iv) amelyet a többi érintett tagállammal folytatott konzultációt követően rögzítettek.
- (b) a “távoli utakon kereskedő hajó” kifejezés jelentése a közeli utakon kereskedő hajótól eltérő vízi jármű;
 - (c) az “utasszállító hajó” kifejezés jelentése olyan vízi jármű, amelynek engedélye van arra, hogy tizenkettőnél több utast szállítson;
 - (d) a “munkaidő” kifejezés jelentése az az időtartam, amelynek során egy személynek a fölöttese utasításaira munkát kell végeznie a vízi jármű vagy a tulajdonos javára.

13. cikk

1. A jelen cikk közeli utakon kereskedő hajók fedélzetén, gépházában vagy rádiós részlegében alkalmazott tisztekre és matrózokra vonatkozik.

2. Egy tiszt vagy matróz szokványos munkaideje nem lépheti túl-

- (a) ha a hajó a tengeren van, a huszonnégy órát bármely két egymást követő nappól álló időszakban;
- (b) ha a hajó a kikötőben van-
 - (i) a heti pihenőnapon azt a, két órát nem meghaladó időszakot, amely a szokványos rutin vagy tisztasági feladatok elvégzéséhez szükséges;
 - (ii) más napokon a nyolc órát, kivéve, ha a kollektív szerződés bármely napra ennél kevesebbet ír elő;
- (c) a száztizenkét órát egy két egymásra következő hétből álló időszakban.

3. A 2. bekezdés (a) és (b) pontjában előírt határokat meghaladó munkával töltött idő túlmunkának tekintendő, amelyért a tisztet vagy matrózt ellentételezés illeti meg a jelen Egyezmény 18. cikkének a rendelkezései szerint.

4. Ha a két egymásra következő héten munkával töltött órák száma a túlmunkának tekintett időt nem számítva meghaladja a száztizenkettőt, az érintett tisztnek vagy matróznak ellentételezéseként szabadidő jár a kikötőben vagy máshol az érintett hajótulajdonosok és tengerészek szervezetei közötti kollektív szerződésben meghatározottak szerint.

5. A nemzeti törvényeknek vagy rendelkezéseknek vagy a kollektív szerződéseknek kell meghatározniuk azt, hogy mikor tekintendő egy hajó a tengeren levőnek és mikor kikötőben levőnek a jelen cikk szempontjából.

14. cikk

1. A jelen cikk távoli utakon kereskedő hajók fedélzetén, gépházában vagy rádiós részlegében alkalmazott tisztekre és matrózokra vonatkozik.

2. Amikor a hajó a tengeren van, illetve a kihajózás és az érkezés napján egy tiszt vagy matróz munkaideje nem haladhatja meg a nyolc órát egy nap folyamán.

3. Ha a hajó a kikötőben van, egy tiszt vagy matróz szokványos munkaideje nem haladhatja meg-

- (a) a heti pihenőnapon azt a két órát nem meghaladó időszakot, amely a szokványos rutin vagy tisztasági feladatok elvégzéséhez szükséges;
- (b) más napokon a nyolc órát, kivéve, ha a kollektív szerződés bármely napra ennél kevesebbet ír elő;

4. Az előző bekezdésekben előírt napi határokat meghaladó munkával töltött idő túlmunkának tekintendő, amelyért a tisztet vagy matrózt ellentételezés illeti meg a jelen Egyezmény 18. cikkének a rendelkezései szerint.

5. Ha egy egyhetes időszak folyamán a munkában töltött órák száma a túlmunkának tekintett időt nem számítva meghaladja a negyvennyolcat, a érintett tisztnek vagy matróznak ellentételezésként szabadidő jár a kikötőben vagy máshol az érintett hajótulajdonosok és tengerészek szervezetei közötti kollektív szerződésben meghatározottak szerint.

6. A nemzeti törvényeknek vagy rendelkezéseknek vagy a kollektív szerződéseknek kell meghatározniuk azt, hogy mikor tekintendő egy hajó a tengeren levőnek és mikor kikötőben levőnek a jelen cikk szempontjából.

15. cikk

1. A jelen cikk olyan személyekre vonatkozik, akik a hajó ellátási részlegében állnak alkalmazásban.

2. Utasszállító hajó esetében a szokványos munkaidő nem haladhatja meg-

- (a) ha a hajó a tengeren van, illetve a kihajózás és az érkezés napján a tíz órát bármely egymást követő tizennégy órás időszakban;
- (b) amikor a hajó a kikötőben van-
 - (i) ha utasok vannak a fedélzeten, a tíz órát bármely tizennégy órás időszakban;
 - (ii) egyéb esetekben-
 - a heti pihenőnapot megelőző napon az öt órát;
 - a heti pihenőnapon az öt órát olyan személyek esetében, akik étkezdei szolgálatban vannak, és egy olyan, két órát nem meghaladó időszakot amely a szokványos rutin és tisztasági feladatok elvégzéséhez szükséges más személyek esetében;
 - bármely más napon a nyolc órát.

3. Olyan vízi jármű esetében, amely nem utasszállító hajó, a szokványos munkaidő nem haladhatja meg-

- (a) ha a hajó a tengeren van, illetve a kihajózás és az érkezés napján a tíz órát bármely egymást következő tizennégy órából álló időszakban;
- (b) amikor a hajó a kikötőben van-
 - a heti pihenőnapon az öt órát;
 - a heti pihenőnapot megelőző napon a hat órát;

- bármely más napon a nyolc órát bármely tizenkét órás időszakban.

4. Ha a két egymásra következő héten munkában töltött órák száma a túlmunkának tekintett időt nem számítva meghaladja a száztizenkettőt, az érintett személynek ellentételezéseként szabadidő jár a kikötőben vagy máshol az érintett hajótulajdonosok és tengerészek szervezetei közötti kollektív szerződésben meghatározottak szerint.

5. A nemzeti törvényeknek vagy rendelkezéseknek vagy az érintett hajótulajdonosok és tengerészek szervezetei közötti kollektív szerződéseknek kell gondoskodniuk speciális megoldásokról az éjjeli őrszolgálatosok munkaidejének a szabályozására.

16. cikk

1. A jelen cikk közeli vagy távoli utakon kereskedő hajókon alkalmazott tisztekre vagy matrózokra vonatkozik.

2. A kikötői kimenő időt az érintett hajótulajdonosok és tengerészek szervezetei közötti tárgyalással kell megállapítani, azon az alapon, hogy a tiszteknek és matrózoknak a gyakorlatban megvalósítható maximális eltávozást kell biztosítani a kikötőben, és az ilyen eltávozás nem minősül szabadságnak.

17. cikk

1. Az illetékes hatóság felmenthet a jelen Egyezmény ezen részének a hatálya alól olyan tiszteket, akik még nincsenek kizárva a 11. cikk értelmében, a következő feltételekkel:

- (a) a tiszteknek kollektív szerződés értelmében olyan munkavállalási körülményekre kell jogot biztosítani, amelyek az illetékes hatóság igazolása szerint teljes mértékben ellentételezik őket az Egyezmény ezen részének a nem alkalmazásáért;
- (b) a kollektív szerződés megkötésének eredetileg 1946. június 30. előttről kell származnia, és a megállapodásnak vagy megújításának még mindig érvényben kell lennie.

2. Annak a tagállamnak, amely él az 1. bekezdés rendelkezéseivel, meg kell adnia az ilyen kollektív szerződés minden adatát a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójának, és a főigazgatónak az általa megkapott információ összegzését a 22. cikkben említett Bizottság elé kell terjesztenie.

3. Az említett Bizottság megfontolja, hogy a neki bejelentett kollektív szerződések olyan munkavállalási feltételeket biztosítanak-e, amelyek teljes körű ellentételezést biztosítanak a jelen Egyezmény ezen részének a nem alkalmazásáért. Az Egyezményt ratifikáló minden egyes tagállam vállalja, hogy megfontolás tárgyává tesz bármely olyan észrevételt vagy javaslatot, amelyet a Bizottság az ilyen megállapodásokkal kapcsolatban tesz, továbbá vállalja, hogy az ilyen észrevételekre vagy javaslatokra felhívja azon hajótulajdonosi és tiszti szervezetek figyelmét, amelyek részesei az ilyen megállapodásnak.

18. cikk

1. A túlmunka ellentételezési rátáját vagy rátáit nemzeti törvényeknek vagy rendelkezéseknek kell előírniuk, vagy kollektív szerződésnek kell rögzítenie, de a túlmunkáért járó óránkénti fizetési ráta semmiképp sem lehet kevesebb mint az óránkénti alapfizetés vagy bér egy és negyedszerese.

2. Készpénz-fizetés vagy bármely más ellentételezési mód helyett a kollektív szerződések elrendelhetik a túlmunka kompenzálását egyenértékű eltávozással a szolgálatból vagy a hajóról.

19. cikk

1. Hacsak lehetséges, el kell kerülni az állandó túlmunkát.

2. A jelen Egyezmény ezen része szempontjából a következő munkákkal töltött idő nem számítandó bele a szokványos munkaidőbe illetve nem tekintendő túlmunkának:

- (a) olyan munka, amelyet a kapitány szükségesnek és sürgősnek ítél a hajó, a rakomány vagy a fedélzeten tartózkodó személyek biztonsága érdekében;
- (b) olyan munka, amelyet a kapitány azért követel meg, hogy segítséget nyújtsanak más, bajban levő hajóknak vagy személyeknek;
- (c) olyan szemlék, tűzvédelmi, mentőhajós és hasonló gyakorlatok, amelyeket az éppen érvényes Élet biztonságáról (tengeren) szóló Nemzetközi Egyezmény követel meg;
- (d) többlet-munka vám, karantén vagy egyéb egészségügyi formalitások miatt;
- (e) tisztek szokványos és szükséges munkája a hajó pozíciójának a meghatározása és meteorológiai megfigyelések elvégzése céljából;
- (f) a szokványos őrsváltáshoz szükséges többlet-idő.

3. A jelen Egyezményben foglaltak nem értelmezhetők úgy, mint amelyek csorbítják a hajókapitány azon jogát vagy kötelességét, hogy megköveteljen, illetve a tiszt vagy matróz azon kötelességét, hogy elvégezzen bármely olyan munkát, amelyet a kapitány szükségesnek ítél a hajó biztonságos és hatékony működtetéséhez.

20. cikk

1. Tizenhat év alatti személy nem dolgozhat éjszaka.

2. A jelen cikk szempontjából az "éjszaka" jelentése az az éjfél előtti és utáni időpont közötti legalább kilenc egymást követő órából álló időszak, amelyet nemzeti törvényekkel és rendelkezésekkel vagy kollektív szerződéssel kell meghatározni.

IV. RÉSZ. A SZEMÉLYZET LÉTSZÁMA

21. cikk

1. Minden, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó hajónak olyan személyzettel kell rendelkeznie, amely elegendő és hatékony a következők céljára-

- (a) az élet biztonságának biztosítása a tengeren;
- (b) a jelen Egyezmény III. részében foglalt rendelkezések érvényesítése; és
- (c) a személyzetre nehezedő túlzott nyomás megelőzése és a túlmunka elkerülése vagy minimálisra csökkentése a kivitelezhető mértékben.

2. Minden egyes tagállam vállalja, hogy hatékony mechanizmust működtet, vagy meggyőződik arról, hogy ilyet működtetnek a hajó személyzeti létszámát illető bármely panasz vagy vita kivizsgálására és rendezésére.

3. Az ilyen mechanizmus működtetésében részt kell venniük a hajótulajdonosok és tengerészek szervezeteinek, más személyek vagy hatóságok közreműködésével vagy anélkül.

V. RÉSZ. AZ ALKALMAZÁSA

22. cikk

1. A jelen Egyezmény érvényesíthető (a) törvények vagy rendelkezések révén; (b) a hajótulajdonosok és tengerészek szervezetei közötti kollektív szerződések révén (kivéve 21. cikk 1. bekezdése vonatkozásában); vagy (c) törvények és rendelkezések valamint hajótulajdonosok és tengerészek szervezetei közötti kollektív szerződések együttes alkalmazása révén. A jelen Egyezmény rendelkezéseinek, hacsak erről az Egyezmény ehelyt másképp nem rendelkezik, érvényt kell szerezni minden olyan hajó fedélzetén, amely egy azt ratifikáló tagállam területén van bejegyezve, és minden olyan személyre vonatkozóan, aki bármely ilyen hajón áll alkalmazásban.

2. Ha a jelen Egyezmény bármely rendelkezésének kollektív szerződéssel szereznek érvényt a jelen cikk 1. bekezdése értelmében, akkor függetlenül a jelen Egyezmény 10. cikkében foglaltaktól, a tagállamnak nem kell intézkedéseket tennie a jelen Egyezmény 10. cikke értelmében az Egyezmény azon rendelkezései vonatkozásában, amelyeknek ily módon kollektív szerződés szerez érvényt.

3. A jelen Egyezményt ratifikáló minden egyes tagállamnak tájékoztatnia kell a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatóját arról, hogy milyen intézkedésekkel szerez érvényt az Egyezménynek, beleértve bármely olyan érvényes kollektív szerződés adatait is, amely bármely rendelkezésének érvényt szerez.

4. A jelen Egyezményt ratifikáló minden egyes tagállam vállalja, hogy háromoldalú delegáció útján részt vesz bármely, a kormányokat és a hajótulajdonosok és tengerészek szervezeteit képviselő bizottságban, és tanácsadói minőségben tartalmazzák a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Közös Tengerészeti Bizottságát, amely abból a célból állítható fel, hogy megvizsgálja, milyen intézkedésekkel szereznek érvényt az Egyezménynek.

5. A főigazgatónak az említett Bizottság elé kell tárnia a fenti 3. bekezdés értelmében általa kapott tájékoztatást.

6. A Bizottságnak megfontolás tárgyává kell tennie, hogy a neki bejelentett kollektív szerződések teljes körűen érvényt szereznek-e az Egyezmény rendelkezéseinek. Az Egyezményt ratifikáló minden egyes tagállam vállalja, hogy megfontolás tárgyává tesz bármely olyan észrevételt vagy javaslatot, amelyet a Bizottság az Egyezmény alkalmazásával kapcsolatban tesz, és vállalja továbbá, hogy az 1. bekezdéseiben említett bármely kollektív szerződésben résztvevő hajótulajdonosi és tengerészi szervezetek tudomására hoz bármely olyan észrevételt vagy javaslatot, amelyet az előbb említett Bizottság azzal kapcsolatban tesz, hogy az ilyen megállapodások milyen mértékben szereznek érvényt az Egyezmény rendelkezéseinek.

23. cikk

1. A jelen Egyezményt ratifikáló minden egyes tagállam felel azért, hogy alkalmazza a rendelkezéseit a területén bejegyzett hajókra, és hacsak az Egyezménynek nem kollektív szerződésekkel szereznek érvényt, olyan törvényeket vagy rendeleteket kell érvényben tartania, amelyek-

- (a) meghatározzák a hajótulajdonos illetve a kapitány felelősségét ezek betartásának a biztosításában;
- (b) megfelelő büntetéseket írnak elő megsértésük esetére;
- (c) biztosítják az Egyezmény IV. Részének való megfelelés megfelelő nyilvános ellenőrzését;
- (d) megkövetelik az Egyezmény III. része szempontjából szükséges munkaidő-nyilvántartás és a túlmunkáért és túlóráért járó ellentételezés nyilvántartásának vezetését;
- (e) ugyanolyan jogi lehetőségeket biztosítanak a tengerészeknek az őket túlmunka vagy túlóra miatt megillető kifizetések megszerzésére, mint amilyenek más fizetési hátralékok megszerzésére a rendelkezésükre állnak.

2. Az érintett hajótulajdonosok és tengerészek szervezeteivel ésszerű és kivitelezhető mértékben konzultálni kell a jelen Egyezmény rendelkezéseinek érvényt szerző minden törvény vagy rendelkezés megfogalmazásáról.

24. cikk

A jelen Egyezmény érvényesítésének kölcsönös támogatása céljából a jelen Egyezményt ratifikáló minden egyes tagállam vállalja, hogy a területén levő minden kikötőben megköveteli az illetékes hatóságtól, hogy az tájékoztassa bármely más ilyen tagállam konzuli vagy más megfelelő hatóságát bármely olyan esetről, ha az ilyen hatóság tudomására jut, hogy az illető másik tagállam területén bejegyzett hajón nem tartják be az Egyezmény követelményeit.

VI. RÉSZ. ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

25. cikk

1. A jelen Egyezmény az 1946. és 1949. évi Bérek, munkaidő és személyzeti létszám (tenger) Egyezmények módosítása.

2. Az 1936. évi Munkaidő és személyzeti létszám (tenger) Egyezmény 28. cikke vonatkozásában a jelen Egyezmény úgy tekintendő, mint amely azt az Egyezményt is módosítja.

26. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

27. cikk

1. Az Egyezmény csak a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet azon tagállamaira nézve hatályos, melyeknek ratifikációját a főigazgató nyilvántartásba vette.

2. A jelen Egyezmény hat hónappal azon nap után lép hatályba, amikor teljesültek az alábbi feltételek:

- (a) nyilvántartásba vették a következő tagállamok közül kilencnek a ratifikációját: Argentína, Ausztrália, Belgium, Brazília, Kanada, Chile, Kína, Dánia, Finnország, Franciaország, Németország Szövetségi Köztársaság, Görögország, India, Írország, Olaszország, Japán, Hollandia, Norvégia, Lengyelország, Portugália, Spanyolország, Svédország, Törökország, Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége, Nagy-Britannia és Észak-Írország, Egyesült Királyság, Amerikai Egyesült Államok, Jugoszlávia;
- (b) azon tagállamok közül, amelyeknek a ratifikációját nyilvántartásba vették, legalább ötnek a ratifikálás napján egyenként legalább 1 millió bruttó regisztertonna hajókapacitása van;
- (c) azon tagállamok, amelyeknek a ratifikációját nyilvántartásba vették, a nyilvántartásba vétel időpontjában összesen legalább 15 millió bruttó regisztertonna hajótonna-kapacitással rendelkeznek.

3. Az előző bekezdés rendelkezéseinek a bevétele azt a célt szolgálja, hogy megkönnyítse és serkentse az Egyezmény korai ratifikálását a tagállamok által.

4. Első hatályba lépését követően az Egyezmény minden további tagállamra nézve hat hónappal azon nap után lép hatályba, melyen a ratifikációját nyilvántartásba vették.

28. cikk

1. A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával egy nyilvántartásba vétel céljából közölt nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezményt első hatályba lépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen felmondás a nyilvántartásba vételét követő egy év elteltével válik hatályossá.

2. Arra a tagállamra, amely a jelen Egyezményt ratifikálta, és amely az előző bekezdésben említett tíz éves időszak lejártá után egy éven belül nem él a jelen cikkben biztosított felmondási jogával, a kötelezettség újabb tíz éves időszakra érvényben marad, és ezt követően minden tíz év elteltével mondhatja fel a jelen Egyezményt a jelen cikkben előírt feltételek szerint.

29. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet főigazgatója a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet minden tagállamát értesíti a Szervezet tagállamai által vele közölt minden ratifikáció vagy felmondás nyilvántartásba vételéről.

2. Amikor a főigazgató értesíti a Szervezet tagállamait a vele közölt második ratifikáció nyilvántartásba vételéről, felhívja a Szervezet tagállamainak a figyelmét arra a napra, amikor az Egyezmény hatályba lép.

30. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet főigazgatója az Egyesült Nemzetek Alapokmánya 102. cikkének megfelelően nyilvántartásba vétel céljából közli az Egyesült Nemzetek főtitkárával az általa a megelőző cikkek rendelkezéseinek megfelelően nyilvántartásba vett összes ratifikáció és felmondás minden adatát.

31. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa az általa szükségesnek ítélt időközönként jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

32. cikk

1. Ha a Konferencia a jelen Egyezményt részben vagy egészében módosító új Egyezményt fogad el, úgy, ha csak az új Egyezmény máshogy nem rendelkezik,

- (a) az új módosító Egyezmény valamely tagállam által történő ratifikálása, tekintet nélkül a fenti 28. cikk rendelkezéseire, *ipso jure* magában foglalja a jelen Egyezmény azonnali felmondását, amennyiben és amikor az új módosító Egyezmény hatályba lép;
- (b) Az új Egyezmény hatálybalépésének napján lezárul a jelen Egyezmény ratifikálásának lehetősége a tagállamok előtt.

2. A jelen Egyezmény jelenlegi formájában és tartalmával mindenképpen érvényben marad mindazon tagállamokra nézve, amelyek a jelen Egyezményt ratifikálták, de a módosító Egyezményt nem.

33. cikk

A jelen Egyezmény francia és angol szövegváltozatai egyformán hitelesek.